

תלמודו בידו

דף ה עמוד ב

[א] כיצד מוכשר הכהן הגדול לעבודת יום הכפורים, ומנין ?

[ב] מדוע ביום השמיני של המלוואים אמר משה לשון ציווי שלש פעמים ?

[ג] אלו פרטים לא נזכרו בציווי המלוואים ולא בעשייתן, ומנין שהם מעכבים ?

[ד] האם קריאת פרשת צוואת המלוואים על ידי משה מעכבת ?

[א] לכתחילה: משמש שבעה ימים רצופים בשמונה בגדים של כהן גדול. שנאמר "שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו".

ונמשח בשמן המשחה על ראשו ובין ריסי עיניו לשבעה ימים רצופים. שהוקשה משיחה לריבוי בגדים, שנאמר "למשחה ולמלא את ידם".

בדיעבד: די שילבש שמונה בגדים יום אחד, ודי שנמשח אפילו פעם אחת. שנאמר "אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו" וריבוי בגדים, מכל מקום.

[ב] כי כן צויתי: לצוותם שיאכלו את המנחה אף שהיו אוננים על נדב ואביהוא. כאשר צויתי: שיאכלו את שעיר החטאת של ראש חודש אף שהיו אוננים. ובזה טעה משה, כי רק בקדשי שעה נאמר שיאכלו באנינות. כאשר צוה ה': שיאכלו את החזה והשוק של שלמים באנינות, שקדשי שעה הם.

[ג] לבישת מכנסים: נלמד מהכתוב בתחילת צוואת המלוואים "נזה הדבר", וי"ו מוסיף על ענין ראשון, לרבות המכנסים שנזכרו בפרשה שלפניה. עשירית האיפה: שעל אהרן להביא בכל יום, ועל בניו להביא ביום חינוכם. ונלמד בגזרה שוה "זה" ו"זה קרבן אהרן ובניו עשירית האיפה".

[ד] מעכבת. שנאמר "זה הדבר אשר צוה ה'", שאפילו הדיבור של קריאת הפרשה מעכב. בכ"ג אדר הקהיל משה את כל העדה אל פתח אהל מועד, וקרא פרשת המלוואים.